

PŘIJATÉ TEXTY

Prozatímní znění

P8_TA-PROV(2015)0232

Strategická vojenská situace v oblasti Černého moře po nezákonné anexi Krymu Ruskem

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. června 2015 o strategické vojenské situaci v povodí Černého moře po nezákonné anexi Krymu Ruskem (2015/2036(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Ukrajině, zejména na usnesení ze dne 15. ledna 2015¹,
- s ohledem na svá usnesení ze dne 12. září 2013 o námořním rozměru společné bezpečnosti a obranné politiky², ze dne 12. září 2012 o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice³, ze dne 3. července 2012 o obchodních aspektech Východního partnerství⁴ a ze dne 14. prosince 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. ledna 2011 o strategii EU pro oblast Černého moře⁶,
- s ohledem na závěry Rady EU ze dne 17. března 2014, 21. března 2014 a 18. prosince 2014,
- s ohledem na závěry zasedání Rady pro zahraniční věci týkající se Ukrajiny ze dne 17. listopadu 2014 a ze dne 29. ledna 2015,
- s ohledem na nejnovější prohlášení Rady pro zahraniční věci ze dne 9. února 2015 a 16. března 2015,
- s ohledem na dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou, Moldavskem a Gruzii,

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0011.

² Přijaté texty, P7_TA(2013)0380.

³ Úř. věst. C 353 E, 3.12.2013, s. 77.

⁴ Úř. věst. C 349 E, 29.11.2013, s. 38.

⁵ Úř. věst. C 168 E, 14.6.2013, s. 26.

⁶ Úř. věst. C 136 E, 11.5.2012, s. 81.

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Ruské federaci, a zejména na svá usnesení ze dne 13. března 2014 o invazi Ruska na Ukrajinu¹, ze dne 17. dubna 2014 o ruském nátlaku na země Východního partnerství, a zejména destabilizaci východní Ukrajiny², a ze dne 18. září 2014 o situaci na Ukrajině a aktuálním stavu vztahů mezi EU a Ruskem³,
 - s ohledem na prohlášení ze summitu NATO ve Walesu ze dne 5. září 2014,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0171/2015),
- A. vzhledem k tomu, že povodí Černého moře je jednou z nejstrategičtějších oblastí na světě, která má klíčový význam pro EU a její členské státy, zejména pokud jde o zajištění jejich bezpečnosti a obrany, a pro evropskou politiku sousedství a Východní partnerství; vzhledem k tomu, že význam intenzivnější spolupráce mezi Evropskou unií a zeměmi tohoto regionu byl uznán v rámci černomořské synergie – regionální politiky EU zahájené v roce 2008; vzhledem k tomu, že všechny stávající vleklé konflikty v Moldavské republice (Podněstří), Gruzii (Jižní Osetie a Abcházie) a Náhorním Karabachu jsou situovány v oblasti povodí Černého moře;
- B. vzhledem k tomu, že povodí Černého moře je velmi důležitou vnější hranicí Evropské unie;
- C. vzhledem k tomu, že Evropská rada důrazně odsoudila anexi Krymu a Sevastopolu Ruskou federací – jež představuje porušení Charty OSN, Pařížské charty a Helsinského závěrečného aktu OBSE, jakož i povinností Ruska vyplývajících z Budapešťského memoranda z roku 1994 – a tuto anexi neuzná; vzhledem k tomu, že Rusko činí kroky k destabilizaci situace na východě Ukrajiny; vzhledem k tomu, že v důsledku toho byla uvalena omezení na obchod mezi EU a Krymem;
- D. vzhledem k tomu, že NATO odsoudilo vojenskou eskalaci Ruské federace na Krymu, její nezákonnou a nelegitimní anexi Krymu a její pokračující a záměrnou destabilizaci východní Ukrajiny v rozporu s mezinárodním právem;
- E. vzhledem k tomu, že vojenská rovnováha v povodí Černého moře se po nezákonné anexi Krymu změnila tak, že Rusko nyní nezákonně kontroluje stovky kilometrů krymského pobřeží a přilehlých vod naproti mořským hranic NATO a EU; vzhledem k tomu, že Rusko podniklo na ukrajinském území agresi;
- F. vzhledem k tomu, že před nezákonnou anexí bylo na Krymu minimum ruských pozemních a vzdušných sil, jejichž úkolem byla zejména obrana Sevastopolu – hlavní základny ruské černomořské flotily – a dvou přilehlých námořních základen; vzhledem k tomu, že anexe Krymu vážně oslabila ukrajinské ozbrojené síly a měla dopad zejména na námořnictvo Ukrajiny, které bylo převzato ruským vojskem; vzhledem k tomu, že Rusko díky posílení své vojenské přítomnosti na Krymu a v povodí Černého moře po anexi Krymu začalo vytvářet ofenzivní sdruženou útočnou sílu, kterou tvoří námořní, pozemní a vzdušné síly;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2014)0248.

² Přijaté texty, P7_TA(2014)0457.

³ Přijaté texty, P8_TA(2014)0025.

- G. vzhledem k tomu, že Rusko po anexi urychlilo expanzi a modernizaci černomořské flotily; vzhledem k tomu, že plán modernizace černomořské flotily je jednou z nejambicióznějších částí ruského vládního programu vyzbrojování na období 2011–2020; vzhledem k tomu, že ruská vláda v prosinci 2014 schválila novou vojenskou doktrínu, která považuje NATO za hlavní bezpečnostní hrozbu Rusku;
- H. vzhledem k tomu, že Rusko pozastavilo v roce 2007 svou účast na Smlouvě o konvenčních ozbrojených silách v Evropě; vzhledem k tomu, že dne 11. března 2015 ukončilo Rusko svou účast ve společné poradní skupině v rámci Smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě, a v důsledku toho od této smlouvy plně odstoupilo;
- I. vzhledem k tomu, že Turecko je kandidátskou zemí EU, spojencem NATO, námořní mocností, aktivním regionálním hráčem v oblasti zahraniční politiky a klíčovým partnerem EU, zejména pokud jde o energetickou bezpečnost a bezpečnost hranic; vzhledem k tomu, že strategická poloha Turecka má velký význam také v souvislosti s druhou velkou hrozbou stojící před NATO a EU, kterou je samozvaný Islámský stát; vzhledem k tomu, že Turecko může v boji proti hrozbám v oblasti Černého moře a Islámskému státu hrát významnou úlohu; vzhledem k tomu, že Turecko, přestože považuje ruskou anexi Krymu za nelegální, k ní dosud jasně nevyjádřilo svůj postoj ani z ní nevyvodilo důsledky; vzhledem k tomu, že nedávné diplomatické postoje Turecka, zejména v souvislosti s konflikty v jeho blízkosti, ponechávají prostor pro různé interpretace a nejsou v souladu s postoji EU a NATO; vzhledem k tomu, že Turecko je strategickým partnerem z hlediska bezpečnosti a hraje v oblasti Černého moře významnou úlohu, kterou mimo jiné vymezují podmínky úmluvy z Montreux z roku 1936;
- J. vzhledem k tomu, že reakce EU na ruskou agresi vůči Gruzii a porušení územní celistvosti této země v roce 2008 mohla Rusko povzbudit k tomu, aby na Ukrajině jednalo podobně; vzhledem k tomu, že EU, NATO a USA odsoudily „smlouvy“, které byly podepsány mezi Ruskem a separatistickými orgány v Abcházii (listopad 2014) a v Jižní Osetii (březen 2015), a že opětovně potvrdily svou podporu suverenity a územní celistvosti Gruzie; vzhledem k tomu, že tyto „smlouvy“ porušují základní zásady mezinárodního práva, jakož i mezinárodní závazky Ruska, včetně těch, které přijalo v rámci dohody o příměří ze dne 12. srpna 2008;
- K. vzhledem k tomu, že Abcházie, Cchinvalský region / Jižní Osetie a naposledy i Krym se staly po okupaci ruskými silami dějištěm porušování lidských práv; vzhledem k tomu, že na Krymu dochází k porušování lidských práv menšin a oponentů ruské okupace, zejména krymských Tatarů, kteří jsou jeho původními obyvateli, proukrajinských aktivistů a aktivistů z řad občanské společnosti a osob, které si chtějí ponechat ukrajinské občanství;

Změna strategické a bezpečnostní situace v oblasti Černého moře

1. jednoznačně podporuje neuznání anexe Krymu Ruskem; opakuje svůj závazek vůči nezávislosti, svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny v souladu s Chartou Organizace spojených národů, zejména s článkem 2 této charty; plně podporuje závěry Evropské rady, že EU neuzná nezákonnou anexi Krymu a Sevastopolu; zdůrazňuje, že anexe také porušuje Smlouvu o přátelství, spolupráci a partnerství mezi Ukrajinou a

Ruskou federací z roku 1997; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby EU a její členské státy vystupovaly v otázce vztahů EU s Ruskem jednotně;

2. se znepokojením bere na vědomí, že nezákonná anexe Krymu přivodila významné změny ve strategické situaci povodí Černého moře a v přilehlé oblasti; domnívá se, že agresivní působení Ruska svědčí o jeho návratu k přístupu vycházejícímu z existence nepřátelských bloků; varuje, že Rusko získalo obsazením celého poloostrova velmi významnou základnu pro další působení směřující jak směrem na západ (Balkán, Podněstří a ústí Dunaje), tak na jih (východní Středomoří), kde vytvořilo stálou námořní skupinu, a že nezákonná anexe Krymu nabízí Rusku „jižní Kaliningrad“ coby další základnu mající přímé hranice s NATO;
3. je přesvědčen o tom, že změna geostrategické situace, vyvíjející se vojenská situace v povodí Černého moře a násilná anexe Krymu Ruskem jsou důkazem širších a systémových výzev vůči evropské bezpečnostní architektuře v období po skončení studené války, jež spočívá na zásadách; domnívá se, že EU a členské státy musí mít pro tyto výzvy připravenou bezpečnostní reakci a přehodnotit s ohledem na ně své zahraniční a bezpečnostní politiky, které se musí odrážet v revidované evropské bezpečnostní strategii, evropské strategii pro námořní bezpečnost a ve strategii EU pro oblast Černého moře; je znepokojen zesíleným ruským tlakem na východní hranici EU, vyvíjeným mimo jiné na Rumunsko, Polsko a pobaltské státy, který představuje velké riziko;
4. zdůrazňuje, že by EU měla posílit svou vlastní odolnost a reagovat na výzvu, již představují informace použitelné jako zbraň a informační bezpečnost; vítá rozhodnutí Rady z 19.–20. března 2015 týkající se zahájení projektu boje s ruskou propagandou, jehož součástí je financování několika televizních kanálů v ruském jazyce;
5. vyjadřuje hluboké znepokojení nad současnou rostoucí defenzivní a ofenzivní vojenskou přítomností Ruska v oblasti Černého moře a nad plánovanou expanzí a modernizací ruské černomořské flotily, jejíž součástí je její doplnění o šest nových moderních naftových ponorek typu Rostov na Donu a šest nových fregat typu Admirál Grigorovič; připomíná, že rozmístění ofenzivních leteckých prostředků a modernizace krymských vojenských infrastruktur posílí ofenzivní vojenské postavení Ruska, jakož i jeho schopnost uplatňovat sílu mimo své území;
6. bere se znepokojením na vědomí pokračující rostoucí vojenskou přítomnost Ruska v okupované Abcházii a v Cchinvalském regionu / Jižní Osetii v Gruzii; konstatuje, že tato vojenská infrastruktura defenzivního i ofenzivního charakteru s velkým operačním dosahem představuje vážnou hrozbu pro celý černomořský region;
7. se znepokojením bere na vědomí, že Rusko značně posílilo svou leteckou a námořní obranu v povodí Černého moře nasazením nových námořních (protilodních) raket (s doletem 600 km, schopných doletět až k Bosporu) a tím, že svými stíhacími letadly kontroluje zhruba tři čtvrtiny vzdušného prostoru povodí Černého moře (neboť prakticky ztrojnásobilo počet letišť na Krymu); poukazuje v této souvislosti na skutečnost, že Rusko zvýšilo své strategické i taktické kapacity: na strategické úrovni – bombardéry dlouhého doletu, které jsou schopny nést protilodní střely, a průzkumná letadla operující v blízkosti západního pobřeží Černého moře mají schopnost proniknout hluboko do střední Evropy; na taktické úrovni – dvě brigády námořní pěchoty, v případě potřeby podporované vrtulníkovými plavidly třídy Mistral, představují

významnou potenciální hrozbu vylovení; vítá rozhodnutí Francie opětovně zvážit dodání obojživelných útočných plavidel třídy Mistral Rusku a je potěšen, že Francie vede jednání o nezpochybnitelném a končeném zrušení této transakce;

8. je hluboce znepokojen prohlášením prezidenta Putina o tom, že byl připraven uvést při obsazování Krymu do stavu pohotovosti ruské jaderné síly, pokud by Západ byl proti této anexi zasáhl; je rovněž hluboce znepokojen vyhrožováním vysoce postavených ruských představitelů, že Rusko má právo na Krymu rozmístit a uchovávat jaderné zbraně, což by mělo celosvětové důsledky; se znepokojením bere na vědomí, že během vojenského cvičení v březnu 2015 rozmístilo Rusko na Krymu nezveřejněný počet strategických bombardérů Tu-22M3 schopných nést jaderné zbraně; vyjadřuje znepokojení nad novou ruskou vojenskou doktrínou z prosince 2014, která dovoluje použití jaderných zbraní proti státu, který takové zbraně nemá;
9. konstatuje, že potenciální ruské rozmístění zbraňových systémů s dvojitou funkcí na Krymu zpochybňuje dobré úmysly Ruska, pokud jde o dosažení pokroku při plnění vícestranného programu jaderného odzbrojování v souvislosti s nadcházejícím přezkumem Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a maří úsilí, které již bylo v tomto ohledu vynaloženo;
10. považuje nedávné přelety ruských stíhacích letadel v blízkosti válečných lodí NATO a průzkumných plošin v Černém moři za jasný důkaz agresivnějšího postoje Ruska v povodí Černého moře a varuje před zvýšeným rizikem eskalace; vyzývá k vytvoření přímých vojenských komunikačních kanálů, aby se předešlo tragickým nedorozuměním, která by mohla mít dalekosáhlé vojenské a bezpečnostní následky;
11. je hluboce znepokojen mimořádně závažnou situací ve východní Ukrajině – kde válka vede k destabilizaci Ukrajiny a celého regionu – včetně možné hrozby vytvoření pozemního koridoru spojujícího ruské území s Krymem napříč územím ovládaným separatisty podél západního pobřeží Azovského moře (Mariupol), v jehož důsledku by mohla být Ukrajina od tohoto moře zcela odříznuta; naléhavě vyzývá Ukrajinu a Moldavskou republiku, aby přijaly opatření zabráňující dodávkám zbraní a vojenských zásob do oblasti Podněstří, a to jak po zemi, tak vzduchem;
12. odsuzuje skutečnost, že Rusko přímo i nepřímo podporuje separatistické skupiny na Ukrajině, mj. dodávkami zbraní a nábořem bojovníků, čímž usnadňuje pokračování války; je znepokojen zprávami o válečných zločinech páchaných v oblasti kontrolované separatisty podporovanými Ruskem, včetně sestřelení civilního osobního letadla MH-17, které je v současné době nezávisle mezinárodně vyšetřováno; naléhavě žádá Rusko, aby z ukrajinského území okamžitě stáhlo všechny své vojenské složky a aby dodržovalo minské dohody; naléhavě žádá Rusko a všechny zúčastněné strany, aby uplatnily svůj vliv s cílem ukončit boje a předejít dalším válečným zločinům a novým obětem; opakuje, že pachatelům válečných zločinů nelze udělit amnestii;
13. lituje, že iniciativy zaměřené na spolupráci v oblasti bezpečnosti v regionu Černého moře BLACKSEAFOR a Black Sea Harmony, jejichž cílem bylo ukázat vnějšímu světu, že státy na pobřeží Černého moře jsou schopny převzít primární odpovědnost za vlastní bezpečnost a současně si zachovat potenciál pro obnovení budoucí vzájemné spolupráce, jsou nyní ochromeny;

Neustupovat a komunikovat s Ruskem

14. zdůrazňuje, že vztah s Ruskem, které je důležitým hráčem mezinárodního systému, by měl celkově být dlouhodobě kooperativní, spíše než konfrontační; zastává však názor, že vzhledem k nedostatku důvěry v souvislosti s jednáním, k němuž se Rusko v poslední době uchyluje, se v krátkodobém a střednědobém horizontu musí jakékoli obnovení spolupráce jednoznačně opírat, za prvé, o rozhodné strategické ujištění, jež dává NATO svým východním členům, a za druhé, o změnu ruské politiky vůči Ukrajině, zejména o úplné a bezpodmínečné uplatňování minských dohod ze září 2014 a z února 2015 (jež se týkají pouze konfliktu ve východní Ukrajině) a o navrácení Krymu Ukrajině, čímž se obnoví dřívější stav a ukrajinské orgány znovu převezmou kontrolu na územím Ukrajiny v rámci mezinárodně uznaných hranic;
15. vyjadřuje naději, že dohoda o příměří z Minsku dosažená dne 12. února 2015 vydrží a poskytne čas pro vyjednání politického řešení; je znepokojen četnými známkami, že je tato dohoda ze strany Ruska a separatistů porušována; zdůrazňuje, že stávající mezinárodní právní rámec je nutno plně dodržovat;
16. domnívá se, že pokud Rusko plně neprovede dohody o příměří z Minsku a bude pokračovat v destabilizaci východní Ukrajiny a nezákonné anexi Krymu, měl by přetrvávat režim sankcí, jenž by měl být dále posílen, a podpora tohoto státu při posilování jeho obranných kapacit; zdůrazňuje, že EU musí projevit jednotu, solidaritu a odhodlání při sankcionování kroků Ruska, které jsou v rozporu s platnými pravidly zakotvenými v mezinárodním právu;
17. vyzývá členské státy EU, aby zůstaly pevné a jednotné ve svém odhodlání uplatňovat vůči Rusku sjednané sankce, mj. aby dodržovaly zmrazení veškeré vojenské a obranné spolupráce a aby zrušily smlouvy, jako je smlouva o dodávce obojživelných útočných plavidel třídy Mistral Rusku; a věří, že jednání o zrušení této smlouvy skončí s úspěchem,

Energetická a námořní bezpečnost a bezpečnost hranic a lidí v oblasti Černého moře

18. vítá provádění energetické politiky EU s cílem podporovat energetickou bezpečnost všech členských států; naléhavě žádá členské státy, aby přijaly kroky nezbytné k omezení jejich energetické závislosti a k zajištění bezpečnosti těžby ropy a zemního plynu a činností souvisejících s jejich přepravou v oblasti Černého moře; vyzývá EU, aby v rámci své strategie pro energetickou nezávislost pokračovala v iniciativách zaměřených na diverzifikaci energetických zdrojů v oblasti Černého moře, mj. prostřednictvím investičních a finančních opatření; vyzývá Komisi, aby obnovila práce na výstavbě plynovodu Nabucco; je toho názoru, že nejlepší zárukou pro zajištění dodávek energie členským státům je konstruktivní vztah důvěry mezi sousedními zeměmi;
19. je znepokojen skutečností, že prospěch plynoucí z těžby a přepravy ropy a zemního plynu v Černém moři je stále více závislý na míře militarizace vyvolané nezákonnou anexí Krymu Ruskem a následným posilováním ruských kapacit v této oblasti; znovu potvrzuje, že vzhledem k potenciální nestabilitě, a zejména kvůli závislosti Evropy na Černém moři, pokud jde o přepravu energie, má EU strategický zájem na tom, aby odradila regionální aktéry od riskantních praktik, a že za tímto účelem bude možná zapotřebí vyslat do oblasti Černého moře evropské námořní a letecké prostředky; vyzývá členské státy, aby přijaly kroky nezbytné k zaručení bezpečnosti těžby ropy a zemního plynu a jejich přepravy v oblasti Černého moře;

20. zdůrazňuje, že současná krize má vliv na spolupráci v dalších důležitých oblastech, jako je řízení a bezpečnost hranic (zejména kontrola migrace), nedovolené obchodování a boj proti organizovanému zločinu;
21. odsuzuje porušování lidských práv na Krymu, k němuž dochází od počátku jeho okupace ruskými jednotkami, včetně zavraždění a rostoucího počtu případů nedobrovolného zmizení¹, cenzury svobody slova a pronásledování menšin, zejména etnických a národnostních menšin; odsuzuje systematické pronásledování domorodých krymských Tatarů, kteří se účastnili demonstrací na podporu územní celistvosti Ukrajiny; připomíná, že tisíce krymských Tatarů uprchly ze své země ze strachu před pronásledováním a vyhledaly útočiště v jiných oblastech Ukrajiny; vyjadřuje s nimi solidaritu a naléhavě vyzývá ke zlepšení tohoto stavu; vyzývá ruské orgány, aby okamžitě přestaly narušovat práci výkonného orgánu krymských Tatarů, *Medžlisu*; vyzývá Rusko, aby plně dodržovalo lidská práva místních obyvatel na Krymu, a vyzývá Ukrajinu, EU a její členské státy, aby dodržování lidských práv na Krymu monitorovaly;
22. žádá, aby byly vyšetřeny všechny případy závažného porušování lidských práv na Krymu a aby byl zlepšen přístup mezinárodních organizací sledujících dodržování lidských práv k těmto případům; vyzývá ukrajinskou vládu, aby využila všechny prostředky, které má k dispozici, k vyšetření a stíhání válečných zločinů, jež byly na jejím území spáchány; vyzývá mezinárodní společenství, včetně haagského tribunálu, aby zahájilo vyšetřování možných zločinů spáchaných během nezákonné anexy Krymu a konfliktu na východě Ukrajiny;
23. upozorňuje na mimořádnou zranitelnost životního prostředí v povodí Černého moře; zdůrazňuje, že rostoucí militarizace regionu představuje pro tento křehký ekosystém další ohrožení, a žádá, aby byl zřízen účinný mechanismus předcházení mimořádným událostem, jehož součástí by byl spolehlivý systém výměny informací mezi všemi zeměmi na jeho pobřeží v případě, že mimořádná situace nastane;
24. připomíná, že pokud jde o ruskou hybridní válku na Ukrajině, musí EU zůstat jednotná a stejně i vystupovat; je pevně přesvědčen o tom, že jednota je nezbytným předpokladem účinné reakce na veškeré bezpečnostní hrozby a politické výzvy, které vyplývají z kombinace ruských vojenských i nevojenských akcí na Ukrajině;

Úloha EU a mezinárodních hráčů

25. zdůrazňuje, že oblast Černého moře by měla být pro EU opravdovou prioritou; domnívá se, že stávající podoba černomořské synergie je zastaralá; opětovně vyzývá Komisi a ESVČ, aby co nejdříve vypracovaly komplexní strategii EU pro oblast Černého moře; zdůrazňuje, že ustanovení strategie EU pro námořní bezpečnost by měla být uplatňována i v případě Černého moře; žádá přezkum Evropské bezpečnostní strategie a očekává, že přezkum evropské politiky sousedství, jenž zahrne všechny relevantní programy týkající se tohoto regionu, přinese větší spolupráci v oblasti SBOP s partnerskými státy na pobřeží Černého moře;
26. zdůrazňuje, že navzdory skutečnosti, že černomořská synergie je prakticky pozastavena, měla by pokračovat účinná spolupráce se státy v povodí Černého moře; vítá probíhající

¹ Ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. i) Římského statutu (2002).

mise SBOP – poradní misi EU, monitorovací misi EU a misi EU pro pomoc na hranicích – jako důležité složky příspěvku EU k řešení vleklých konfliktů v této oblasti; vítá úsilí členských států EU o zvýšení vojenských kapacit států na pobřeží Černého moře, jež zvýší jejich schopnost reakce na krizové situace v regionu; domnívá se, že EU potřebuje odvážný a na výsledky orientovaný přístup, zejména v hospodářské, obranné a bezpečnostní oblasti, který ji vnitřně posílí a který zmodernizuje a zlepší stávající nástroje a rozšíří unijní schopnost reakce na vývoj v jejím sousedství, jenž má dopad na evropskou bezpečnost;

27. zdůrazňuje zásadní význam koordinace s NATO – zejména se státy na pobřeží Černého moře, které jsou členy NATO – a se Spojenými státy, neboť povodí Černého moře je klíčovou složkou euroatlantické bezpečnosti; zdůrazňuje, že modernizace a posílení vojenských kapacit států na pobřeží Černého moře, které jsou členy EU a NATO, má zásadní význam pro zajištění bezpečnosti a stability v regionu; vítá závazek NATO podporovat regionální snahy států na pobřeží Černého moře o zajištění bezpečnosti a stability; zdůrazňuje, že je nutné, aby EU a NATO podporovaly zachování Černého moře jako otevřeného hospodářského prostoru; vyzývá OBSE, aby rozšířila působnost svého úsilí, pokud jde o bezpečnost Černého moře; vyzývá EU, aby podpořila posílenou přítomnost OBSE a nové iniciativy OBSE v tomto regionu zaměřené na uvolnění bezpečnostní situace;
28. připomíná, že především vzhledem k bezpečnostní situaci v povodí Černého moře musí být v souladu s čl. 42 odst. 7 SEU ve všech členských státech EU zaručena stejná míra bezpečnosti;
29. vítá závazek členských států NATO ke kolektivní bezpečnosti a v případě potřeby k uplatnění článku 5 Washingtonské smlouvy; vítá rozhodnutí summitu NATO ve Walesu týkající se strategických zajišťovacích opatření a akčního plánu připravenosti, které představují důležité prvky pro bezpečnost nejpostiženějších členských států NATO; vyzývá NATO, aby nadále rozvíjelo své schopnosti kybernetické a protiraketové obrany, a to i v oblasti Černého moře, a aby vypracovalo pohotovostní plány, které budou odrazovat od asymetrické a hybridní války a budou jí schopny čelit;
30. naléhavě žádá Komisi, aby podpořila členské státy v jejich úsilí o nalezení řešení pro zvýšení jejich rozpočtu na obranu na úroveň 2 %; vítá závazek, který učinili členové aliance na posledním summitu NATO v Newportu, že zajistí, aby jejich výdaje na obranu dosáhly do roku 2024 alespoň 2 % HDP; je znepokojen oznámením některých spojenců o tom, že mají v úmyslu provést ve výdajích na obranu nové škrty; připomíná v této souvislosti článek 3 Washingtonské smlouvy;
31. připomíná, že ačkoli žádosti Gruzie a Ukrajiny o přistoupení k akčnímu plánu členství v NATO nebyly přijaty, organizace NATO na summitu v Bukurešti oznámila, že se Gruzie a Ukrajina stanou jejími členy; konstatuje, že válkou v Gruzii v roce 2008 a nezákonnou anexí Krymu v roce 2014 Rusko tyto dvě země územně ochromilo natolik, že nejsou způsobilé pro členství v NATO; domnívá se, že i když je NATO nemůže bránit přímo, má morální povinnost pomoci Gruzii a Ukrajině ubránit se;
32. zdůrazňuje, že NATO by si mělo v povodí Černého moře udržet svou všeobecnou námořní a leteckou převahu a uchovat svoji schopnost tuto oblast monitorovat;

o

o o

33. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států EU a všem zemím Černého moře.